

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 26C/14/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317204001
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Naďa Pethőová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2019:2317204001.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní vedenom sudkyňou JUDr. Naďou Pethőovou v právnej veci žalobcu: U. U., O.. X.X.XXXX, V. L. XXX/XX, Š., zastúpený: JUDr. Vladimír Sidor, advokát, Železničná 4/A, Hlohovec, proti žalovanému: ProfiCredit Slovakia, s.r.o, IČO: 35792752, Pribinova 25, Bratislava, zastúpený: AK JUDr. Andrea Cviková, Kubániho 16, Bratislava, o určenie neplatnosti úverovej zmluvy eventuálne o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru , takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že úver vyplývajúci zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 31.3.2014 sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

II. Zmluva a o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 31.03,2014 je neplatná.

III. Súd žalobcovi priznáva 100% náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou súdu dňa 22.2.2017 žalobca žiadal, aby súd určil, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 31.3.2014 je neplatná, eventuálne že úver z nej vyplývajúci sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

3. Súd vykonal dokazovanie zmluvou o revolvingovom úvere č. 8500044621, predžalobnou výzvou, žiadosťou o vykonanie zrážok zo mzdy, ďalšími listinnými dôkaznými prostriedkami, na základe čoho dospel k nasledovným zisteniam skutkového a právneho stavu veci:

4. Zo žaloby v znení jej doplnenia, listinných dôkazných prostriedkov predložených žalobcom vyplynulo, že žalobca ako fyzická osoba spotrebiteľ uzatvoril dňa XX.X.XXXX zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, pričom predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru v celkovej výške 1170 eur, výška úrokovej sadzby 70,02% ročne, RPMN 69,50%, výška splátky 62,69 eur, počet mesačných splátok 42, celková čiastka splatná dlžníkom 2632,98 eur. Predmetná zmluva podľa žalobcu nie je v súlade s ust. z.č. 129/2010 z.z. A inými právnymi predpismi, pričom podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Najmä ide o absenciu RPMN z dôvodu jeho nesprávneho určenia, kde poukázal na skutočnosť, že úroková sadzba je 70,02% ročne a RPMN 69,50% , pričom podľa rozhodnutia KS v Žiline sp. zn. 10Co/672/2014 nemôže byť hodnota RPMN nižšia ako výška úrokovej sadzby, na základe čoho sa javí predmetná hodnota RPMN uvedená nesprávne a teda neuvedená, na základe čoho je úver bez poplatkov a bezúročný. Namietol neprimeranú výšku úrokovej sadzby, a to s poukazom na priemernú hodnotu ročnej úrokovej sadzby 10,21% pre podobné typy úverov v porovnateľnom období (marec 2014) a judikatúru súdov

SR, podľa ktorej ak dohodnutá výška úrokovej sadzby podstatne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetnej zmluvy, ide o neplatný právny úkon. Ide o rozpor s ust. § 39 OZ (dobré mravy), na základe čoho opäť možno na túto časť dohody prihliadať ako na neexistujúcu, čo v konečnom dôsledku spôsobí sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru. Ďalej poukázal na neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov, v ktorom prípade opäť ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu neplatnosť a zároveň podľa ust. § 11 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Poukázal na absenciu adresy veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti, ako aj doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti úveru, opätovne podľa ust. § 11 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. sankcionovanú bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Napadol platnosť Dohody o poskytnutí služby uzavretej súčasne so zmluvou a závislej na zmluve, nakoľko na základe uvedenej dohody veriteľ poskytol žalobcovi službu spočívajúcu v odklade splátok úveru, za čo zinkasoval odplatu vo výške 168,17 eur. Zo zmluvy vôbec nie je zrejmé, z čoho pozostáva resp. akým spôsobom jej výška bola určená, pričom zároveň nie je plnením slúžiacim záujmom spotrebiteľa, vzhľadom na čo predstavuje neprijateľnú a teda aj neplatnú zmluvnú podmienku. Žalovaný tak žalobcovi poskytol úver vo výške 1001,30 eur, nakoľko bol znížený o sumu 168,17 eur poplatku za poskytnutie fiktívnej služby. Predžalobné výzvy žalobcu žalovaný vyhodnotil negatívne, k mimosúdnej dohode teda medzi nimi nedošlo. Naliehavý právny záujem je v danom prípade odôvodnený potrebou deklarovať postavenie spotrebiteľa ako slabšej strany zmluvného vzťahu, čo vyplýva z komunitárnej úpravy a judikatúry všeobecných súdov SR. Vo vzťahu k vecnej legitímácii poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Obo/23/2008. V rámci odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku II., III. žalobca uviedol, že dohoda o výške úveru medzi žalobcom a žalovaným predstavovala sumu 1.170 eur, čo však žalovaný v absolútnom rozpore so zmluvným dojednaním porušil a dohodnutú výšku úveru krátil o sumu 168,17 eur a poskytol spotrebiteľský úver v celkovej výške 1.001,83 eur. Suma, o ktorú žalovaný krátil celkovú výšku úveru, predstavuje poplatok za poskytnutie fiktívnej služby - Dohody o poskytnutí služby. Preto poskytnutá suma 1.001,83 eur mala byť aj celkovou výškou spotrebiteľského úveru a pri výške mesačnej splátky 62,69 eur, splatnosti 42 mesiacov, potom výslednou je RPMN vo výške 92,78%, čo je v absolútnom rozpore s údajom uvedeným v zmluve o úvere. Rovnako žalobca poukazuje na to, že ak by žalovaný RPMN vypočítal v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch, je zrejmé, že výsledným RPMN pre úver nemohlo byť číslo menšie ako samotný úrok, nakoľko úrok je jednou zo zložiek výpočtu celkovej RPMN. Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumie všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe a musia byť zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Spôsob uvedenia RPMN v predmetnej zmluve nekorešponduje so zákonom požadovanou formou uvedenia RPMN v spotrebiteľskej zmluve, pretože je RPMN zmluve uvedená zmätočne. Čo sa týka dohody o poskytnutí služby platí, že v prípade dvoch alebo viacerých právnych úkonov obsiahnutých v jednej listine, by preto malo byť bežnou praxou a zvyklosťou túto pluralitu týchto právnych úkonov zvýrazniť. Žalovaný túto pluralitu úkonov vôbec nezvýraznil, ale naopak vyvolal dojem, ako keby so žalobcom uzatvoril jeden právny úkon. Takéto konania žalovaného bežnej praxi a zvyklostiam odporuje, a preto je v rozpore s dobrými mravmi a je dôvodom neplatnosti právneho úkonu podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Za túto službu žalovaný zinkasoval pri poskytnutí úveru odplatu vo výške 168,17 eur, pričom uvedená suma nie je žiadnym spôsobom odôvodnená, v dohode nie je odkaz na žiadny sadzobník poplatkov alebo rozpis jednotlivých poplatkov za poskytnutú službu. Žalobca v žalobe, vo vyjadrení a tiež v odvolaní poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax vo vzťahu k zmluvným podmienkam formulárových zmlúv žalovaného, pričom existuje mnohopočetná judikatúra, ktorá nevzbudzuje pochybnosti o tom, že žalovaného zmluvy o spotrebiteľských úveroch vykazujú zásadné nedostatky spôsobujúce hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi zmluvnými stranami, opakovane a stabilne sú vyhlasované za neplatné. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žalobca uviedol, že pokiaľ ide o zmluvné dojednania ako súčasť zmluvy a ich záväznosť pre spotrebiteľa - žalobcu, i judikatúra slovenských súdov zastáva jednoznačné stanovisko a je ustálená v tom, že celkom zjavne ide o formulárové tlačivo a obsah zmluvných dojednaní nemožno brať do úvahy už len z dôvodu, že sú napísané neprimerane drobným, nahusteným písmom, voľným okom je ich text nečitateľný, pričom spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. Zmluvné dojednania neboli podpísané žalobcom. Je teda zrejmé, že nespĺňajú náležitosti, ktoré vyžaduje zákon, teda že by došlo k podpisu uvedených Zmluvných dojednaní spoločnosti obidvoma účastníkmi. Zmluva ako celok vykazuje také nedostatky, ktoré bránia spotrebiteľovi na základe tam uvedených informácií posúdiť svoj záväzok preto, že RPMN nebola vypočítaná správne. Tiež pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti, tak účelom tohto ustanovenia je zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ jasne a bez pochybností

a ďalších výpočtov informovaný, kedy nastane konečná splatnosť úveru. Je úplne postačujúce, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v ods. 1 § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pretože citovaný zákon nepredpokladá kumulatívne nesplnenie všetkých zákonom predpísaných podmienok vymenovaných v ust. § 9 ods. 2, aby úver bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca má za to, že súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, pokiaľ ide o absenciu podstatných náležitostí spornej zmluvy.

5. Žalovaný uviedol, že objektívne neexistuje právna norma, na základe ktorej by sa žalobca mohol domáhať rozhodnutia uvedeného v petite žaloby a tento ju ani neoznačil. Zároveň ju nemožno subsumovať pod ust. § 137 CSP. Poprel nesprávny údaj o RPMN a na preukázanie opaku predložil rozpis vzorca pre výpočet RPMN. Poukázal na skutočnosť, že prednostné použitie OZ v zmysle ust. § 52 ods. 2 OZ posledná veta je prípustné len na právne vzťahy založené po jeho účinnosti a čl. XIV z.č. 102/2014 Z.z. upravuje účinnosť tak, že predmetné ustanovenie účinnosť ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy nenadobudlo a jeho aplikácia na predmetný vzťah teda predstavuje pravú retroaktivitu, ktorá je zákonom všeobecne zakázaná. Vzhľadom na uvedené je úprava výšky úrokov pre úverovú zmluvu ucedená v ust. § 502 ods. 2 Obch. zák. Samotná výška odplaty (úrokov) bola v čase uzavretia zmluvy upravená § 53 ods. 6 OZ, ktoré ustanovenie teda predstavuje „zákon“, na ktorý sa odvoláva § 502 Obch. zák., v zákone bolo výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Dohodnutá odplata podstatným spôsobom neprevyšovala priemernú odplatu na finančnom trhu, musel by to byť odklon od priemernej sadzby o 25-27%. Spochybnil aj danosť bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ z.č. 129/2010 Z.z., nakoľko zmluva pozostáva nielen z ustanovení nachádzajúcich sa na prednej a zadnej strane samotnej zmluvy, ale aj z príloh, predstavujúcich jej neoddeliteľnú súčasť. V zmysle uvedeného tak Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy (v podobe žiadosti), ale je súčasťou zmluvy podľa čl. 7 ods. 7.1 zmluvných dojednaní (KS v Prešove sp. zn. 13Co/111/2014-166. Konečná splatnosť úveru je stanovená v čl. 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní tak, že termín konečnej splatnosti úveru je vymedzený dňom splatnosti poslednej splátky. Ďalšia náležitosť, uvedenie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, je upravená v bode 12 ods. 12.1 zmluvných dojednaní. Zmluva obsahuje zákonom vyžadovanú výšku splátky (62,69 eur), termín splatnosti splátky (Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ako aj v splátkovom kalendári) a počet splátok (42 splátok), pričom nad rámec zákona zmluva obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky. Výklad ust. § 9 ods. 2 písm. k/ z.č. 129/2010 Z.z. ako to prezentuje žalobca, predstavuje v podstate požiadavku, aby sa v zmluve o úvere uvádzala amortizačná tabuľka, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov a prípadne i dodatočné náklady. Poprel tvrdenia žalobcu ohľadne Dohody o poskytnutí služby, nakoľko nie je zrejmé, v čom má spočívať neprijateľnosť poplatkov, pričom tvrdenie o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky je nepreskúmateľné, nakoľko nie sú uvedené žiadne dôvody neplatnosti. Predmetná odplata je zároveň cenou plnenia, ktorá je z hľadiska ust. § 53 ods. 1 OZ ako neprijateľná vylúčená z preskúmania. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku I. podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) Civilného sporového poriadku. V odvolaní uviedol, že napáda závery súdu prvej inštancie pre ich všeobecnosť, arbitrárnosť a absenciu spojitosti s prejednávanou vecou. Samotné konštatovanie, že zmluvné dojednania majú byť nečitateľné, je nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie neuviedol na odôvodnenie tohto záveru žiadne skutočnosti a konkrétne fakty vyplývajúce z dokazovania, na základe ktorých by takýto záver súdu mohol obstáť. Z rozsudku nevyplývajú žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania ohľadne nečitateľnosti, ale len subjektívne názory vo veci konajúceho sudcu. Postup a závery súdu prvej inštancie sú predčasné, v značnej miere nepreskúmateľné a arbitrárne. Súdom prvej inštancie uvádzané zdôvodnenie o absencia údajov podľa § 9 ods. 2 písm. c), f) a k) zákona č. 129/2010 Z. z. nie je právne relevantným dôvodom pre rozhodnutie o bezúročnosti úveru. Údaj pod písm. c) a pod písm. f) označeného ustanovenia predstavuje uvádzanie adresy veriteľa, na ktorej sa môže uplatniť reklamácia alebo sťažnosť a termínu konečnej splatnosti úveru, pričom ani jeden z uvedených údajov nemôže byť dôvodom bezúročnosti úveru, čo vyplýva z výkladu zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení so smernicou 2008/48/ES a podporeného rozsudkom C-42/15. Smernica 2008/48/ES neurčuje výslovne, pri absencii ktorej náležitosti sa má úver považovať za bezúročný a bez poplatkov (výnimkou je len náležitosť „RPMN“). Uvedenie adresy pre podanie reklamácie alebo uvedenie konečnej splatnosti úveru nemajú s rozsahom záväzku nič spoločné, na tento účel, teda pre posúdenie rozsahu záväzku, je rozhodujúci údaj o celkovej čiastke, ktorú má dlžník

uhradiť, prípadne počet a výška splátky. Keby aj súd prvej inštancie dospel na základe presvedčivých záverov o nečitateľnosti zmluvných dojednaní k tomu, že uvedené náležitosti zmluva neobsahuje, ani vtedy by jeho rozhodnutie nebolo po právnej stránke dôvodné.

6. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

7. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

8. Podľa § 53 ods. 1 OZ Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

9. Podľa § 53 ods. 4 OZ Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- q) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

10. Podľa § 53 ods. 4 OZ Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

11. Podľa § 53 ods. 6 OZ Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

12. Podľa § 53 ods. 10 OZ Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

13. Podľa § 53c OZ ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.

14. Podľa § 54 ods. 1 OZ Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

15. Podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 9 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa § 9 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

18. Podľa § 11 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

19. Z vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že dňa XX.XX.XXXX žalobca ako spotrebiteľ a žalovaný ako dodávateľ uzatvorili Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1170 eur s rokovou sadzbou 70,02% ročne, pri RPMN 69,50%, s výškou splátky 62,69 eur s počtom splátok 42 pri celkovej čiastke splatnej dlžníkom 2632,98 eur. Vzhľadom na predmet zmluvy a charakter zmluvných strán je nepochybné a medzi stranami sporu zároveň nesporné, že ide o právny vzťah, na ktorý je nutné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. OZ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. k 31.03.2014, nakoľko ide o zmluvu spotrebiteľskú a zároveň z.č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 31.03.2014, nakoľko ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

20. Žalobca formuloval žalobný petit tým spôsobom, že prioritne žiadal určiť, že zmluva je neplatná, alebo/a určiť, že úver na základe zmluvy poskytnutý je bezúročný a bez poplatkov (napriek nesprávnemu označeniu petitu ako eventuálneho).

21. Vo vzťahu k určeniu neplatnosti zmluvy sa súd v prvom rade stotožnil s právnym názorom žalobcu ohľadne danosti naliehavého právneho záujmu pri žalobe určovacieho typu, kedy sa určenia domáha spotrebiteľ zo spotrebiteľského vzťahu, a to prihliadnúc na ustálenú judikatúru súdov (NS SR sp. zn. 1

Obo/23/2008), nakoľko má za to, že spotrebiteľ sa iným spôsobom nevie domôcť potvrdenia žiadanej skutočnosti.

22. Vo vzťahu k sporným otázkam sa súd sa priklonil k právnej argumentácii žalobcu. V Zmluve je uvedená úroková sadzba vo výške 70,02% a RPMN vo výške 69,50%. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Žilina 10Co/672/2014, „K hodnote RPMN za úver sú zahrnuté všetky náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Jednou z položiek týchto nákladov je úrok za poskytnutý úver, ktorého percentuálnym vyjadrením je úroková sadzba. Okrem úroku môžu medzi náklady úveru patriť rôzne poplatky (napríklad za poskytnutie úveru, za správu účtu), poistenie úveru a podobne. Je zrejmé, že pokiaľ sa v zmluve uvádza hodnota úrokovej sadzby úveru, hodnota RPMN za úver nemôže byť od nej nižšia“ Vzhľadom na skutočnosť, že hodnota RPMN uvedená v Zmluve je nižšia ako úroková sadzba, súd mal za preukázané, že žalovaný v Zmluve nesprávne uviedol výšku RPMN, v dôsledku čoho v Zmluve absentuje zákonná náležitosť spotrebiteľského úveru, čo má za následok zákonnú sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Výška úrokovej sadzby uvedená v predmetnej Zmluve (70,02%) nezodpovedá (v neprospech žalobcu) výške priemernej úrokovej miery z úverov peňažných ústavov v čase uzavretia predmetnej zmluvy. Podľa tabuľky priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk uverejnenej na internetovej stránke Národnej banky bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 10,21% pre podobné typy úverov so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby v mesiaci marec 2014. Dohoda o výške úrokov musí byť (v zmysle judikatúry slovenských súdov, napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 05.11.2014, sp. zn. 3 Co/114/2014, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.06.2013, sp.zn. 4 Cdo 51/2012) v súlade s ust. § 39 zákona č. 40/1964 Z.z. Občianskeho zákonníka, čo znamená, že výška úrokov sa nesmie preečť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Dohodnutá výška úrokovej sadzby podstatne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetnej zmluvy, teda ide o neplatný právny úkon. Takýto rozpor s dobrými mravmi a neplatnosť právneho úkonu judikoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. IM Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, od ktorého názoru sa súd nemal dôvod odkloniť. Zákon č. 129/2010 Z.z. účinný v čase uzatvorenia zmluvy, konkrétne ustanovenie § 9 a § 11. Udáva, že ak nastane hypotéza právnej normy a teda bol uzatvorený spotrebiteľský úver, pričom túto skutočnosť žalovaný nerozporoval, potom v zmysle uvedenej právnej normy, konkrétne ust. § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch, musí spotrebiteľská zmluva o úvere obsahovať aj zákonom požadované náležitosti. Zákonom požadované náležitosti predstavujú dispozíciu právnej normy, pravidlo správania subjektu, ktoré musí dodržať, pokiaľ nastali okolnosti predvídané hypotézou. Sankcia je právnym následkom nedodržania správania uvedeného v dispozícii. V prípade spotrebiteľského úveru v spojení s ust. § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje konkrétne náležitosti špecifikované v ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (čo je aj prípad zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným). V prejednávacom prípade je teda zrejmé, že zákonom stanovená sankcia nastáva už v okamihu nesplnenia povinnosti, teda ak spotrebiteľská zmluva, obsahom ktorej je spotrebiteľský úver nemá zákonom ustanovené náležitosti, stáva sa bezúročnou a bez poplatkov. Slovenské súdy v sporoch, kde vystupoval žalovaný viackrát, označili obdobne vysokú úrokovú sadzbu za neprijateľnú a v rozpore s dobrými mravmi. (Napríklad: rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 24.05.2016 sp. zn. 7C/126/2014: „Súd považoval ustanovenie o ročnej úrokovej sadzbe pri úvere so splatnosťou 42 mesiacov vo výške 70,01% za neprimeranú zmluvnú podmienku a nekalú obchodnú prax navrhovateľa vrátane praxe s používaním takmer nečitateľného textu v časti všeobecných obchodných podmienok. Úver je síce odplätný právny úkon, ale výška úrokovej sadzby nie je ponechaná na ľubovôľu veriteľa. Je nesporné, že odplata za úver, ktorá predstavuje 70,01% ročný úrok zjavne vybočuje z rámca akéhokoľvek úverovania, ktoré by bolo akceptovateľné z hľadiska dobrých mravov. Hmotnoprávny základ pre takýto záver dáva ustanovenie § 39 OZ, podľa ktorého „Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa preečť dobrým mravom.“ Rozsudok Krajského súdu zo dňa 21. 04. 2016 Prešov sp. zn 17Co/296/2015 „Dôvodom, aby súd nepriznal žalobcovi aj dohodnutý úrok z úveru je aj rozpor výšky úrokovej sadzby s dobrými mravmi. Vzhľadom na súdom zistenú priemernú úrokovú sadzbu porovnateľných úverov v obchodných bankách v čase poskytnutia zmluvy (12,66 % ročne) je možné žalobcom poskytnutú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 70,03 % považovať za užernickú a ako taká nemôže požívať súdnu ochranu a je nutné ju hodnotiť ako neprijateľnú, odporujúcu dobrým mravom. Takéto navýšenie úrokovej sadzby, v danom prípade takmer 5-násobne, je netolerovateľné zvlášť v spotrebiteľských zmluvách.“ Na základe vyššie uvedeného je potrebné vnímať výšku úrokovej sadzby ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná. Nakoľko ide o neplatné zmluvné dojednanie treba naň prihliadať akoby vôbec nebolo obsahom

Zmluvy. Zmluva tak neobsahuje určenie výšky úrokovej sadzby ako povinnú náležitosť spotrebiteľského úveru podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy. Vzhľadom na uvedené sa Zmluva a úver z nej vyplývajúci považuje v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

23. Vo vzťahu k neuvedeniu spôsobu započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky, súd postupujúc v súlade s konštantnou rozhodovacou činnosťou súdov SR považuje neuvedenie spôsobu započítania splátky na istinu, úroky a prípadné poplatky za neprijateľnú podmienku a ako takú za neplatnú v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Navyše, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, okrem iných výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Predmetná Zmluva tiež nemá ďalšie náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve nie je dojednaná konečná splatnosť úveru. Táto podstatná náležitosť musí byť v Zmluve jasne určená pevným dátumom. Absencia termínu konečnej splatnosti spôsobuje, že úver zo Zmluvy je podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov. (Uvedené vyplýva aj z judikatúry slovenských súdov rozhodnutie Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 11.04.2014, sp.zn. 20C/136/2013: „Zákonodarca požiadavku na uvádzanie konkrétneho dátumu konečnej splatnosti úveru zaviedol s cieľom zvyšovania informovanosti spotrebiteľov. Zákonodarca okrem údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov, o výške, počte a termíne splátok, ktoré predmetná zmluva obsahuje, vyžaduje pre riadnu zmluvu o spotrebiteľskom úvere i uvedenie osobitného údaja o dátume konečnej splatnosti úveru, pričom podľa názoru súdu nestačí len všeobecný odkaz na úhradu poslednej splátky v obchodných podmienkach. Ustanovenie § 4 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z.z. sankcionuje absenciu termínu konečnej splatnosti úveru v zmluve bezúročnosťou a bezodplatnosťou úveru“. Ďalšou podstatnou náležitosťou zmlúv o spotrebiteľskom úvere je aj uvedenie doby trvania zmluvy. V Zmluve nie je uvedená žiadna informácia, kedy sa predmetná Zmluva končí, preto podľa ust. § 4 odst. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.02.2014, sp. zn. 23Co/158/2013 - 57: „V zmluve chýba aj druhá náležitosť a to doba trvania zmluvy podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv, je tam len údaj o konečnej splatnosti, pričom uvedené zákonné ustanovenie vyžaduje dve náležitosti a v zmluve je len jedna z nich... Spôsobuje tu bezúročnosť a bez poplatkovosť.“. Pokiaľ podstatné náležitosti Zmluvy (a teda aj namietanú konečnú splatnosť úveru, rozdelenie splátky na úroky istinu a ostatné poplatky) obsahovalo až neskôr doručené oznámenie veriteľa o schválení úveru a toto nebolo podpísané aj dlžníkom (žalobcom), nejednalo sa o dvojstranný právny úkon a nebolo ho možné považovať za súčasť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi. Žalovaný argumentoval, že spomínané oznámenie je súčasťou zmluvy o úvere, s uvedeným sa nemožno stotožniť. Vzniku zmluvy predchádza ponuka, následná akceptácia znamená uzavretie zmluvy. Ak však táto akceptácia obsahuje nové podmienky, treba ju považovať za nový návrh na uzavretie zmluvy (§ 44 ods. 2 OZ), pretože predstavuje (nový) jednostranný prejav vôle účastníka zmluvy. Krajský súd vyhodnotil oznámenie veriteľa zaslané dlžníkovi až následne po uzavretí zmluvy ako jednostranný prejav vôle, ktorý sa mohol stať súčasťou zmluvy až jeho akceptovaním zo strany odporkyne.“ (napríklad Rozsudok Krajský súd Žilina sp. zn.: 6Co/107/2016 zo dňa 27.04.2016). Pre úplnosť len žalobca dodáva, že samotná listina -Oznámenie Veriteľa - je označená tak, že dlžníkovi veriteľ len oznamuje ako sa rozhodol rozdeliť jeho splátku, kedy by mala nastať splatnosť a pod. Už len v časti rozdelenia splátky, kedy veriteľ sám rozhodne o tom ako bude rozdelená poukázaná splátka - je neplatné.

24. V konaní nebolo sporným, že žalovaný so žalobcom spoločne so Zmluvou uzavrel dňa XX.XX.XXXX aj Dohodu o poskytnutí služby, závislú na Zmluve o úvere, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch a občianskym zákonníkom. Na základe tejto Dohody o poskytnutí služby žalovaný ako veriteľ poskytol žalovanému službu spočívajúcu v odklade splatnosti splátok. Za túto službu žalovaný zinkasoval odplatu vo výške 168,17 EUR. Uvedená výška sumy nie je žiadnym spôsobom odôvodnená. V Dohode o poskytnutí služby nie je odkaz na žiadny sadzobník poplatkov alebo rozpis jednotlivých poplatkov za poskytnutú službu. Dohoda o poskytnutí služby má povahu formuláru a je do nej vpísaná celková odmena za službu. Je preto zjavné, že Dohoda o poskytnutí služby súvisí so zabezpečením pohľadávky žalovaného vzniknutou na základe Zmluvy. Ide o fiktívne plnenie veriteľa (za ktoré musel klient uhradiť vysokú odplatu) a nie je plnením, ktoré slúži záujmom spotrebiteľa, ale naopak plnením slúžiacim záujmom veriteľa. Obdobné poplatky, ktoré súvisia so Zmluvou, sú považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože neslúžia

po materiálnej stránke spotrebiteľovi a jeho záujmom. Uvedené vyplýva aj z rozhodovacej praxe slovenských súdov (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z dňa 21.11.2012, sp. zn. 18Co/09/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z 09.08.2011 sp. zn. 10 CoE/313/2010), ale rovnako aj zo samotného zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, kde podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné, čo potvrdil svojím rozhodnutím aj Najvyšší súd Slovenskej republiky číslo rozhodnutia: 8MCdo/3/2015 zo dňa 28.08.2015. S poukazom na bod 8. Zmluvy o revolvingovom úvere, konkrétne bod 8.4, žalovaný tak poskytol úver vo výške 1.001,30 EUR t.i. znížený o sumu 168,17 EUR, ktorý predstavuje poplatok za poskytnutie fiktívne služby. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). „Neprijateľnú zmluvnú podmienku súd nemodifikuje. Nič by neodradzovalo nečestného dodávateľa od pokračovania v používaní neprijateľnej zmluvnej podmienky, keďže by súd zmenou zmluvnej podmienky vlastne udržiaval nečestnú obchodnú prax „(porov. rozsudok Súdneho dvora vo veci C-618/10) tiež (Rozsudok Krajského súdu Prešov z 21. novembra 2012, sp. zn. 18Co 109/2011). Pokiaľ ide o formu dojednania dohody o poskytnutí služby, samotný podpis dohody nemožno považovať za splnenie podmienky preukázania individuálne dojednanej zmluvnej podmienky tak, ako to tvrdí žalovaný. Dohoda je nepochybne súčasťou formulárovej zmluvy. Občiansky zákonník obsahuje demonštratívny výpočet neprijateľných zmluvných podmienok. To znamená, že ide o dojednania štandardnej formulárovej zmluvy. Žalobca ako spotrebiteľ a ako slabšia strana sporu, nemala možnosť participovať na vytvorení formulárovej zmluvy a nepochybne je z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou. V zmysle ustanovenia § 54 ods. 2 O.Z., v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. (Napríklad Krajský súd Banská Bystrica IOCo/67/2016).

25. Vo vzťahu k nesprávnosti údaju a výpočtu RPMN, mal súd za to, že osobitná obsahová náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - celková výška poskytnutého spotrebiteľského úveru - musí zodpovedať jeho pojmovému vymedzeniu. Podľa judikatúry Súdneho dvora vo veci Emst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY a.s., C-377/14 zo dňa 21.04.2016, vyplýva, ZQ..."celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené". Článok 3 písm. 1) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi poskytnuté. Neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru bude nutne viesť k podhodnoteniu RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru. Vnútroštátny súd sa musí zaoberať tým, či jedna alebo viac súm (napr. úrok, odmena, poplatok) neboli neoprávnene zahrnuté do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. 1) smernice 2008/48, keďže táto okolnosť má vplyv na výpočet RPMN a ovplyvňuje tak správnosť informácií, ktoré mal veriteľ uviesť podľa článku 10 ods. 2 tejto smernice v predmetnej zmluve o úvere. V Zmluve dohodnutá celková výška spotrebiteľského úveru bola 1.170 EUR, avšak bol poskytnutý spotrebiteľský úver v celkovej výške 1.001,83EUR. Uvedená peňažná suma mala byť preto aj celkovou výškou poskytnutého spotrebiteľského úveru. Ak jedným zo základných parametrov, ktoré mal žalovaný v rámci výpočtu RPMN dosadiť do vzorca na účely výpočtu RPMN, je úrok vo výške 70,02%, pričom výslednou podľa jeho výpočtov bola RPMN vo výške 69,50%, nie je zrejmé aké matematické postupy používa, nakoľko v Zmluve takto uvedený údaj je sám o sebe dôkazom nesprávnosti RPMN. Je totiž zrejmé, že pri spotrebiteľskom úvere nemôže byť RPMN (69,50 %) nižšia ako je úverová sadzba úveru pretože ročná úroková sadzba (70,02%) úveru je len jednou zložkou RPMN za úver a teda RPMN za úver nemôže predstavovať nižšiu hodnotu ako samotná ročná úroková sadzba. Vzhľadom na nepravdivý údaj o RPMN súd v tejto časti zmluvu vyhodnotil tak, akoby údaj o RPMN chýbal. Na základe vyššie uvedeného a správnom dosadení základných parametrov úverového vzťahu za účelom správneho výpočtu RPMN, kedy celkovou výškou úveru je 1.001,83 EUR, ako vstupný údaj pre výpočet s úrokovou sadzbou 70,02% na dobu 42 mesiacov, mesačnou splátkou 62,69 EUR, predstavuje takto vypočítaná RPMN výšku 92,98%. Vzhľadom na to, že Žiadosť Dlžníka je iba návrhom na uzavretie Zmluvy, teda v zmysle platnej právnej úpravy a koncepcie zmluvnej kontraktácie, a za predpokladu, že je takýto návrh

v jeho nezmenenej podobe akceptovaný i druhou zmluvnou stranou - Veriteľom, nastávajú zákonom (i Zmluvou) predpokladané účinky a to - Zmluva sa stáva v spojení s ostatnou podmienkou zmluvného dojednaní, podpisu tam uvedených subjektov, platnou a účinnou. Dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné podstatné zmeny, ktoré sú obsiahnuté v prijatí návrhu na uzavretie zmluvy, sa považujú za nový návrh adresáta pôvodného návrhu a súčasne platí, že takýto prejav vôle je aj odmietnutím návrhu (oferty). Uvedené bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán. „Súd teda považoval konanie veriteľa - navrhovateľa nie za prijatie návrhu predloženého odporcom, ale za nový návrh. Dojednanie vo všeobecných podmienkach v bode 2, že dlžník súhlasí s tým, že veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti dlžníka splácať úver, výšku úveru znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru, ako dlžník uviedol v bode 5. žiadosti, aj keď je uvedená vo všeobecných podmienkach, nemôže v súlade so zákonom umožniť veriteľovi uzatvoriť platne zmluvu bez toho, aby dlžník takýto nový návrh prijal v súlade so zákonom, išlo by o neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda neplatné dojednanie. Pre platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa v tomto prípade vyžadoval písomný návrh a písomné prijatie. "Krajský súd Banská Bystrica I3Co/I266/2014 . Vzhľadom na uvedené a poukazujúc na ust. § 43, § 43a, § 43c a § 44 Občianskeho zákonníka, žalovaným bol predstretý nový návrh na uzavretie zmluvy o poskytnutí úveru, bez toho, aby žalobkyňou došlo k prijatiu tohto nového návrhu. Je teda zrejmé, že v prípade, ak zo strany adresáta návrhu na uzavretie zmluvy dôjde k zmene RPMN, dochádza tým k zmene podstatnej náležitosti Zmluvy a takúto odpoveď je treba považovať za nový návrh. Následne preto, aby došlo k uzavretiu Zmluvy s takouto novou RPMN, je potrebné túto odpoveď chápať ako návrh Zmluvy, ktorý musí byť opätovne prijatý pôvodným navrhovateľom Zmluvy, teda dlžníkom. V uvedenom prípade k tomu nedošlo, preto treba mať za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá je predmetom tohto konania, uzavretá nebola. K. vzniku Zmluvy pre nedostatok prieniku oferty s jej prijatím nedošlo. „Pokiaľ však má byť zmluva jasná, zrozumiteľná a nemá byť zavádzajúca, nesmie sa žiadny údaj v rôznych častiach textu odlišovať od údajov prvotného. Uvádzať odlišný údaj o výške RPMN a odôvodniť túto skutočnosť spôsobom výpočtu a dĺžky trvania úveru, nie je možné, pretože takáto skutočnosť je pre spotrebiteľa zavádzajúca. Pokiaľ nevie veriteľ výšku RPMN vzhľadom k okolnostiam zmluvy jednoznačne uviesť, musí byť tento údaj uvedený jednoznačným slovným opisom ".(Krajský súd Banská Bystrica I3Co/I269/2014). Vo vzťahu k žalovaným tvrdenej prednostnej aplikácii Obchodného zákonníka, k odplate podľa § 53 ods.6 v zmysle Občianskeho zákonníka mal súd za to, že podľa ust. § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. účinného v čase uzatvorenia Zmluvy, tvrdenie žalovaného o prednostnej aplikácii Obchodného zákonníka na výšku úrokovej sadzby pred právnu úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku z dôvodu zásady zákazu retroaktivity je za účelové, bez opory v právnom poriadku SR. Zásadu prednostnej aplikability občianskoprávnej normy v prospech spotrebiteľa pred prijatím vyššie citovaného zákona potvrdzuje aj ustálená rozhodovacia prax súdov, konkrétne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014: „Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou."

26. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je aplikácia ust. S 502 Obchodného zákonníka pre rozpor so zásadou ochrany spotrebiteľa ako aj zásady prednostnej aplikability občianskoprávnej normy v prospech spotrebiteľa vylúčená. Zmluvne dohodnutá výška úroku z poskytnutého úveru vo výške 70,02% je nepochybne v rozpore s dobrými mravmi podľa §3 ods. 1 v spojení s § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Úrok z úveru, je príslušenstvom pohľadávky obsiahnutého v ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a platí to aj pre obchodno-závazkové vzťahy. Úrokový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným hlavným záväzkovým vzťahom. Predovšetkým však treba porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov. V danom prípade, pokiaľ bola medzi stranami dohodnutá úroková sadzba z poskytnutého úveru 70,02 %, jedná sa o viac ako 6 násobné navýšenie úrokovej sadzby oproti úrokovým sadzbám, ktoré poskytovali komerčné banky na území SR v čase poskytnutia úveru žalobcovi s dobou platnosti od 1 do 5 rokov. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá dňa 31.03.2014, pričom údaje o priemernej RPMN za 4. štvrtrok r.2013 boli zverejnené MF SR dňa 31.01.2014. Preto podľa ustanovenia § 9 ods. 2 ZoSU je priemernou hodnotou RPMN priemerná hodnota RPMN za 4. štvrtrok r.2013 (údaje zverejnené 31.01.2014). Vychádzajúc z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalobcovi bol poskytnutý úver 1.170 EUR so splatnosťou 42 mesiacov (t.j. 3,5 roka). Súčasťou zmluvy je aj dohoda o zrážkach zo mzdy, čo je zabezpečovací inštitút podľa § 551 Občianskeho zákonníka (5. oddiel 1. hlavy 8. časti OZ - zabezpečenie záväzkov). Úver z predmetnej úverovej zmluvy je preto úverom so zabezpečením. Podľa MF SR zverejnených údajov o priemernej RPMN za 4. štvrtrok

r.2013 bola priemerná hodnota RPMN pri spotrebiteľských úveroch so zabezpečením alebo lízing vo výške do 1500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov 29.22%. Žalobca v zmluve uviedol, že priemerná hodnota RPMN je 46,30%, čo je zjavne údaj nesprávny. „ Vyšším nesprávne uvedeným údajom o priemernej RPMN sa môže spotrebiteľ domnievať, že jeho dojednaný úver nie je až tak drahý v porovnaní s obdobnými úvermi. Tým vzniká riziko, že tento nesprávny údaj ovplyvní ekonomické rozhodnutie spotrebiteľa. Ak teda žalovaný v zmluve z 11. 09. 2009 uviedol priemernú RPMN vyššiu ako bola, uviedol žalobkyňu do omylu ohľadne výhodnosti poskytovaného úveru. Zákon síce stanovuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov, ak nie je uvedená priemerná RPMN, avšak nesprávne uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa môže z hľadiska posudzovania výhodnosti, resp. nevýhodnosti úveru spotrebiteľom pôsobiť dokonca negatívnejšie ako samotné neuvedenie priemernej RPMN. Vzhľadom k tomu, že úver je bezúročný a bez poplatkov pre nesprávne uvedenie priemernej RPMN v neprospech spotrebiteľa, správne postupoval súd prvej inštancie, ak v predmetnej veci priznať žalobkyni bezdôvodné obohatenie založené na bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu nesprávne uvedenej priemernej RPMN v neprospech spotrebiteľa (Krajský súd Prešov Sp.zn. 3Co/243/2016). Keďže úverová zmluva správny údaj o priemernej hodnote RPMN neobsahuje, nespĺňa ďalšiu základnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, absencia ktorej je ustanovením § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. sankcionovaná tým, že sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

27. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, vzhľadom na plný procesný úspech žalobcu mu priznal náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v miere 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie žalovaný, a to do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.